

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

- 1529** *Reial decret llei 3/2021, de 2 de febrer, pel qual s'adopten mesures per a la reducció de la bretxa de gènere i altres matèries en els àmbits de la Seguretat Social i econòmic.*

I

Davant la persistència de la crisi sanitària provocada pel virus SARS-CoV-2, és necessari seguir adoptant les mesures que la situació exigeix en cada moment, i utilitzar a més els instruments que permetin que aquestes mesures tinguin eficàcia en el termini més breu possible, atesa la urgència inherent a l'escenari actual. Aquest escenari es caracteritza per un increment notable de la despesa pública, acompanyat d'un alentiment de l'activitat econòmica en certs sectors, com a conseqüència de les restriccions imposades per les autoritats sanitàries en el seu esforç per fer front a la pandèmia. Per això, és imperativa l'adopció de les mesures que són objecte d'aquest Reial decret llei, i que persegueixen un triple objectiu: primer, reforçar la fortalesa i la viabilitat del sistema de Seguretat Social, alhora que s'actua contra la bretxa de gènere manifestada en les pensions, mitjançant la reforma de l'article 60 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre; segon, millorar els mecanismes protectors a favor dels col·lectius que més ho necessiten, amb la modificació, d'una banda, del Reial decret llei 20/2020, de 29 de maig, pel qual s'estableix l'ingrés mínim vital, i la millora, de l'altra, del règim d'incapacitat temporal del personal sanitari i sociosanitari; i tercer, garantir la suficiència dels recursos de famílies i autònoms, amb l'ampliació del termini perquè puguin gaudir de moratòries hipotecàries i l'atorgament d'aval públics a través de l'Institut de Crèdit Oficial.

La sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 12 de desembre de 2019 (afers WA) va establir que l'article 60 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, sobre el complement per maternitat en les pensions contributives del sistema, era contrari a la Directiva 79/7/CEE del Consell, de 19 de desembre de 1978, relativa a l'aplicació progressiva del principi d'igualtat de tracte entre homes i dones en matèria de seguretat social. I ho va fer perquè va entendre que és discriminatori que es reconegui un dret a un complement de pensió per aportació demogràfica per a les dones (amb almenys dos fills), «...mentre que els homes que es troben en una situació idèntica no tenen dret a aquest complement...».

D'aquesta manera, la Sentència ha posat de manifest la configuració legal defectuosa del complement esmentat en tant que compensació per aportació demogràfica. I la necessitat de redefinir-lo ofereix l'oportunitat de convertir-lo en un instrument eficaç en la reducció de la bretxa de gènere en les pensions.

No és exagerat afirmar que la bretxa de gènere constitueix la insuficiència principal en l'acció protectora de la Seguretat Social en l'àmbit de les pensions com a reflex d'una discriminació històrica i estructural de les dones en el mercat de treball per l'assumpció del rol de cuidadores dels fills i filles. En aquest sentit, es constata que la maternitat afecta decisivament la trajectòria laboral de la dona en la seva etapa en actiu i és aquesta una causa d'aquesta bretxa, si no la més important: com més gran és el nombre de fills, menor és el nombre d'anys cotitzats, menor és la proporció de contractes a temps complet o equivalent, i menor és, en darrera instància, la pensió reconeguda.

Aquesta circumstància no és exclusiva del cas espanyol, sinó que la comparteixen gairebé sense excepció la resta de països de la Unió Europea. Per aquest motiu no ha de sorprendre que el mateix Tribunal Constitucional hagi reconegut la legitimitat d'un objectiu que passi per «...compensar les mares que, per la seva dedicació a la cura dels fills, i malgrat la seva intenció de tenir una carrera laboral tan llarga com sigui possible, no hagin

pogut cotitzar durant tants anys com la resta de treballadors» (ATC 114/2018). I el mateix Tribunal ha avalat les mesures d'acció positiva a favor de les dones, sempre que hi hagi una concreció normativa prèvia, que la mesura sigui proporcionada i que la seva eficàcia sigui temporal, fins que desaparegui la situació de desigualtat (ATC 119/2018). Aquests paràmetres concorren en la present regulació, la connexió de la qual amb el manament de consecució de la igualtat efectiva dels articles 9.2 de la Constitució espanyola i 11 de la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes, i amb la doctrina d'acció positiva és més que evident, a més d'enllaçar amb les recomanacions del Pacte de Toledo, renovat recentment.

La nova regulació de l'article 60 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, i de la seva rèplica en el text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril (disposició addicional divuitena), substitueix el complement de maternitat per aportació demogràfica per un complement dirigit a la reducció de la bretxa de gènere en què el nombre de fills és el criteri objectiu que s'utilitza per articular la mesura per tal com el seu naixement i cura és la causa principal de la bretxa de gènere.

I ho fa d'una manera equilibrada i efectiva –i alhora respectuosa amb la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea–, a través d'un disseny en què es persegueix configurar el «complement» com una palanca per a la reducció de la bretxa de gènere, que és el reflex d'aquesta situació de subordinació de les dones en el mercat de treball per haver assumit històricament un paper principal en la tasca de la cura dels fills. Però es fa deixant la porta oberta al fet que els pares que acreditin un perjudici en la seva carrera de cotització en ocasió del naixement o l'adopció d'un fill per l'assumpció d'aquestes tasques de cura tinguin accés al «complement». És a dir, que es combina una acció positiva a favor de les dones (si cap dels progenitors acredita el perjudici en la seva carrera de cotització, el «complement» el percep la dona) amb la previsió d'una «porta oberta» per als homes que es puguin trobar en una situació comparable.

En definitiva, es pot concloure que la nova regulació de l'article 60 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social persegueix el que el Tribunal de Justícia de la Unió Europea identifica com un objectiu legítim de política social: corregir una situació d'injustícia estructural (l'assumpció per part de les dones de les tasques de cura dels fills) que es projecta en l'àmbit de les pensions, i donar visibilitat a la carència històrica de polítiques d'igualtat i a l'assignació del rol de cuidadora. Amb el benentès que es tracta de reparar un perjudici que han patit al llarg de la seva carrera professional les dones que accedeixen avui a la pensió, és a dir, un perjudici generat en el passat. I que, per tant, és perfectament compatible i coherent amb el desenvolupament de polítiques d'igualtat ambicioses que corregeixin les desigualtats existents actualment en el mercat de treball i l'assignació dels rols relacionats amb la cura.

En coherència amb aquest plantejament, l'abast temporal del nou complement econòmic es vincula a la consecució de l'objectiu de reduir la bretxa de gènere en les pensions contributives de jubilació per sota del 5 per cent.

També es fixa un sistema de revisió en què es dona entrada als interlocutors socials, i es garanteix així el compromís de tots en la lluita contra la desigualtat de gènere, el màxim exponent del qual es posa de manifest en els moments de necessitat més gran. Això obliga a modificar tant el text refós de la Llei general de la Seguretat Social com el text refós de la Llei de classes passives de l'Estat.

Totes aquestes mesures exigeixen establir el sistema de finançament, així com precisar quin abast ha de tenir el nou complement per als pensionistes que estan percebent el complement per maternitat.

Finalment, cal assenyalar que aquesta reconfiguració del complement esmentat l'ha debatut el Govern en el marc del diàleg social amb els interlocutors socials, les aportacions dels quals han servit per incorporar millores importants en el disseny i la regulació d'aquest instrument, de manera que es reforça així la legitimitat social de la reforma.

II

D'altra banda, s'inclouen en aquest Reial decret llei una sèrie de reformes imprescindibles en l'àmbit de la prestació no contributiva d'ingrés mínim vital, regulada al Reial decret llei 20/2020, de 29 de maig, pel qual s'estableix l'ingrés mínim vital. El període de posada en marxa de la prestació, des de la seva entrada en vigor, ha fet evident la necessitat de millorar-ne alguns aspectes per permetre que es doni cobertura al nombre més gran possible de persones i es puguin incloure algunes situacions que, amb la regulació actual, no es preveuen o no disposen d'una operativa que permeti incorporar-les correctament a la prestació.

La protecció dels més desafavorits es presenta com un objectiu inajornable, més en aquests moments de crisi econòmica motivada per la crisi sanitària. És imprescindible que l'Estat doni una resposta immediata a una situació de necessitat urgent, que en aquest cas s'articula a través dels mecanismes existents en el sistema de la Seguretat Social i, en concret, a través de la prestació no contributiva d'ingrés mínim vital. Aquest és el motiu de la modificació del Reial decret llei 20/2020, de 29 de maig.

Amb aquesta finalitat, es modifica la regulació de les persones usuàries de prestacions de servei residencial per ampliar la capacitat de ser beneficiàries de la prestació a les persones que resideixin en establiments finançats amb fons privats, atès que en la redacció prèvia només s'estenia a establiments públics. Això es deu al fet que hi ha persones en situació d'exclusió social que, per raó de la titularitat d'aquests recursos dels quals feien ús, queden fora de la prestació.

Així mateix, s'elimina el límit de titulars de l'ingrés mínim vital en un mateix habitatge, a fi d'eliminar les barreres d'accés a aquest que han pogut experimentar les persones usuàries de prestacions de servei residencial, així com a fi de reconèixer la realitat de persones en situació de vulnerabilitat que s'agrupen en un mateix habitatge amb la finalitat exclusiva de compartir despeses.

D'altra banda, s'ha manifestat rellevant considerar determinats casos especials d'empadronament, previstos a la Resolució de 17 de febrer de 2020, de la Presidència de l'Institut Nacional d'Estadística i de la Direcció General de Cooperació Autònoma i Local, per la qual es dicten instruccions tècniques als ajuntaments sobre la gestió del padró municipal. En concret, el cas de l'empadronament en establiments col·lectius i l'empadronament en infrahabitatges i de persones sense domicili. Aquest tipus d'empadronaments posen de manifest una realitat, la de residència en centres col·lectius i el sensellarisme o residència en infrahabitatges, que requereixen una consideració especial i que difereix del règim general d'empadronament que estableix l'article 19 del Reial decret llei 20/2020, de 29 de maig.

En aquest supòsit, es permet que la unitat de convivència es configuri pel titular, per les persones unides entre si per un vincle matrimonial, com a parella de fet, i, si s'escau, amb els seus descendents menors d'edat fins al primer grau de consanguinitat, afinitat, adopció o en virtut de règim d'acolliment familiar permanent o guarda amb fins d'adopció. En alguns supòsits es pot estendre fins al segon grau.

D'altra banda, un altre fenomen que també afecta els beneficiaris potencials de la prestació és la possibilitat de residir en un domicili amb persones amb les quals tinguin vincles propis de la unitat de convivència, però que aquesta convivència es degui a una situació especial, com ara tenir el caràcter de dona víctima de violència de gènere, haver iniciat els tràmits de separació, nul·litat o divorci, o haver-se instat la dissolució de la parella de fet constituïda formalment, acompanyada de menors en règim de guarda amb fins d'adopció o acolliment familiar permanent, o haver abandonat el domicili per desnonament, o per haver quedat inhabitable per causa d'un accident o força major. Excepte en el cas de dones víctimes de violència de gènere, la consideració d'unitat de convivència independent té caràcter temporal.

Així mateix, es permet l'accés a la prestació a persones soles en situació d'exclusió social que convisquin amb altres persones soles o unitats de convivència i que no tinguin vincles de parentiu.

D'altra banda, la complexitat de la realitat de les persones potencials beneficiàries de la prestació requereix la participació dels serveis socials i, transitòriament, d'entitats del tercer sector d'acció social degudament acreditades –els mediadors socials de l'ingrés mínim vital– per poder certificar l'existència de determinades situacions particulars.

La figura dels mediadors socials de l'ingrés mínim vital constitueix un mecanisme de cooperació reforçada en la tramitació de la prestació que es fa necessària durant els primers cinc anys des de l'entrada en vigor d'aquesta norma, per agilitzar i facilitar a l'entitat gestora de la prestació l'acreditació de determinats requisits exigits per a l'accés a aquesta.

Per a això es regulen els requisits substantius perquè una entitat es pugui considerar medidora social de l'ingrés mínim vital. Aquesta condició s'obté mitjançant la inscripció en el Registre de mediadors socials de l'ingrés mínim vital, que es crea a la disposició transitòria vuitena que s'introdueix en el Reial decret llei 20/2020, de 29 de maig. La inscripció en aquest registre s'ha d'efectuar per mitjà d'una resolució de la persona titular de la Secretaria General d'Objectius i Polítiques d'Inclusió i Previsió Social amb l'acreditació prèvia de tots els requisits requerits per a aquesta. El manteniment dels requisits que hagin permès la inscripció en el registre s'ha d'acreditar amb caràcter anual.

D'aquesta manera, es requereix, per a l'accés a la prestació, un certificat dels serveis socials a fi d'acreditar la residència col·lectiva, el caràcter no permanent de la prestació de servei residencial, el domicili real d'una persona que al·legui no viure on consta en l'empadronament o la inexistència de vincles quan en el mateix domicili, a part dels sol·licitants de la prestació, resideixin altres persones. El manteniment dels informes s'ha de fer amb caràcter anual.

També s'incorpora amb aquesta modificació que la notificació de la resolució a persones sense domicili s'ha d'efectuar en els serveis socials del municipi o si s'escau en la seu o el centre de l'entitat en què les persones interessades figurin empadronades, així com la inclusió de l'obligació dels ajuntaments i les entitats del tercer sector d'acció social de comunicar a l'Institut Nacional de la Seguretat Social els canvis de domicili en els supòsits de persones sense domicili en la seu dels quals estiguin empadronats.

III

Es recullen en aquesta norma altres mesures de Seguretat Social respecte de les quals per la seva necessitat d'aplicació immediata no és possible seguir una tramitació ordinària.

Entre aquestes mesures hi ha la modificació del paràgraf segon de l'apartat 9 de l'article 5 del Reial decret llei 2/2021, de 26 de gener, de reforç i consolidació de mesures socials en defensa de l'ocupació, per vincular el cessament de l'obligació de cotitzar al mes en què es presenta la sol·licitud de la prestació i l'article 7 del text esmentat, amb l'objecte de facilitar als treballadors autònoms que tributin per estimació objectiva la prova de la caiguda d'ingressos amb l'establiment d'una presumpció a aquest efecte, la qual cosa facilita l'accés a la prestació atès que el descarrega de la necessitat de provar la reducció de l'activitat en determinats supòsits.

D'altra banda, la necessitat de garantir l'assistència sanitària ocasionada com a conseqüència de la pandèmia que estem passant fa essencial facilitar a les administracions públiques la contractació de professionals, sanitaris, que estan retirats de la vida activa. El Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, pel qual es declara l'estat d'alarma per contenir la propagació d'infeccions causades pel SARS-CoV-2, estableix que durant la vigència de l'estat d'alarma les administracions sanitàries competents en salut pública, en el que no prevegi aquesta norma, han de continuar adoptant les mesures necessàries per afrontar la situació d'emergència de salut pública ocasionada per la COVID-19, d'acord amb la legislació sanitària, en particular, la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i la Llei 33/2011, de 4 d'octubre, general de salut pública, així com la normativa autonòmica corresponent.

El Reial decret 956/2020, de 3 de novembre, prorroga l'estat d'alarma declarat pel Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, fins al 9 de maig de 2021 a les 00.00 hores.

L'article 2 del Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, indica que als efectes de l'estat d'alarma l'autoritat competent és el Govern de la nació i en cada comunitat autònoma i ciutat amb estatut d'autonomia l'autoritat competent delegada és qui exerceixi la presidència de la comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia, en els termes que estableix aquest Reial decret. Així mateix, l'article 12 del Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, preveu que cada Administració ha de conservar les competències que li atorga la legislació vigent, així com la gestió dels seus serveis i del seu personal, per adoptar les mesures que consideri necessàries, sense perjudici del que estableix aquest Reial decret.

Entre aquestes mesures hi ha la possibilitat que les professionals i els professionals sanitaris jubilats es puguin incorporar voluntàriament als serveis de salut de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia.

Finalment, s'acorda avançar en la protecció de les professionals i els professionals que presten serveis en centres sanitaris o sociosanitaris i que contreguin la COVID-19 en l'exercici de la seva professió durant la situació de pandèmia, i s'estén aquesta cobertura al personal sanitari que presta serveis en la inspecció mèdica dels serveis públics de salut i de l'Institut Nacional de la Seguretat Social i al personal sanitari de sanitat marítima que presti serveis en l'Institut Social de la Marina.

Ja mitjançant la disposició addicional quarta del Reial decret llei 28/2020, de 22 de setembre, de treball a distància, s'havia establert que les prestacions causades per aquest personal es consideressin derivades d'un accident de treball.

En virtut del present Reial decret llei, les prestacions que puguin meritjar aquests professionals han de ser les mateixes que el sistema de la Seguretat Social atorga als qui hagin contret una malaltia professional. Amb això s'intenta donar una resposta excepcional a una situació també excepcional, que a la vegada permet satisfer les demandes que havien formulat en aquest sentit diferents corporacions i associacions de professionals sanitaris i sociosanitaris, i es dona resposta també a la demanda formulada al Govern pels grups parlamentaris.

IV

A fi de trencar el cercle viciós entre liquiditat i solvència originat com a conseqüència de les mesures necessàries per contenir la pandèmia, es van aprovar diversos reials decrets llei en què s'articulaven moratòries per al pagament de préstecs tant hipotecaris com no hipotecaris dirigits a famílies i autònoms, i, posteriorment, dirigits a determinats sectors econòmics que havien patit especialment els efectes de la crisi.

L'Autoritat Bancària Europea es va fer ressò de les pertorbacions generades a tot Europa per la pandèmia global i va aprovar les directrius relatives a les moratòries legislatives i no legislatives dels reembossaments de préstecs aplicades en vista de la crisi de la COVID-19 (EBA/GL/2020/02) el 2 d'abril de 2020. Aquestes directrius han permès a les entitats de crèdit un tractament comptable favorable de les moratòries atorgades per pal·liar els efectes de la COVID-19, amb la mitigació de l'impacte sobre les entitats financeres d'aquestes, i es compagina així l'interès públic de protegir els afectats per la crisi de la COVID-19 amb el manteniment de l'estabilitat financera.

Les directrius de l'Autoritat Bancària Europea establien límits als terminis de concessió que s'han anat ampliant. Inicialment, el termini que es va fixar va ser fins al 30 de juny de 2020; tanmateix, atesa la persistència dels efectes econòmics de la pandèmia a Europa, es va ampliar fins al 30 de setembre de 2020 amb la modificació aprovada per aquesta Autoritat el 25 de juny (EBA/GL/2020/08), i es va adaptar aquest termini al nostre ordenament jurídic a través del Reial decret llei 26/2020, de 7 de juliol, de mesures de reactivació econòmica per fer front a l'impacte de la COVID-19 en els àmbits de transports i habitatge.

L'evolució de la pandèmia a escala global i, en particular, a escala europea ha motivat que l'Autoritat Bancària Europea hagi abordat novament una modificació d'aquestes directrius (EBA/GL/2020/15) per ampliar novament el termini de sol·licitud de les

moratòries. Aquest Reial decret llei pretén adaptar el nostre ordenament jurídic a aquesta ampliació.

De manera coherent amb l'extensió dels efectes de la pandèmia, és convenient ampliar el termini que tenen les persones vulnerables de conformitat amb el que disposa l'article 16 del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19, per poder sol·licitar i obtenir les moratòries en el pagament de les quotes del finançament en la mateixa forma i condicions ja previstes al Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19, respecte als deutes amb garantia hipotecària, i al Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, respecte dels crèdits sense garantia hipotecària. A més, es permet que les persones beneficiàries de qualssevol moratòries, tant legals com acollides a un acord sectorial, en gaudeixin per una durada màxima acumulada de nou mesos, inclosos aquells que inicialment hagin sol·licitat una moratòria per un termini inferior a aquest.

En aquest sentit, l'article 7 amplia fins al 30 de març de 2021, inclòs, el termini per sol·licitar moratòries en el pagament del finançament hipotecari i no hipotecari previst a cadascun dels reials decrets llei esmentats en la línia prevista en el context de la Unió Europea, tal com estableix el número 10 (f) de les directrius de l'Autoritat Bancària Europea relatives a les moratòries legislatives i no legislatives dels reembossaments de préstecs aplicades en vista de la crisi de la COVID-19.

Pel que fa al termini de sol·licitud de les moratòries concedides al sector turístic i al sector del transport de viatgers per carretera s'ha estès de manera automàtica en aplicació del que estableixen les directrius esmentades, d'acord amb el procediment que estableixen l'article 5.2 del Reial decret llei 25/2020, de 3 de juliol, de mesures urgents per donar suport a la reactivació econòmica i l'ocupació (sector turístic), i l'article 20.2 del Reial decret llei 26/2020, de 7 de juliol, de mesures de reactivació econòmica per fer front a l'impacte de la COVID-19 en els àmbits de transports i habitatge (sector de transport de viatgers per carretera).

Complementàriament, aquest article 7 permet als beneficiaris sol·licitar la concessió de qualssevol moratòries fins al límit màxim de nou mesos previst a les directrius de l'EBA esmentades. D'aquesta manera, poden sol·licitar l'aplicació de qualssevol moratòries durant un màxim de nou mesos els qui no hagin sol·licitat prèviament la moratòria o la suspensió i els qui hagin gaudit d'una o diverses moratòries o suspensió per un termini total acumulat inferior a nou mesos.

D'altra banda, l'article 8 estableix un termini de durada màxima acumulada d'aquestes també coherent amb el previst en l'àmbit de la Unió Europea. Aquest Reial decret llei s'aplica a les moratòries concedides abans de la seva entrada en vigor. Les moratòries concedides sobre la base d'acords sectorials permetien uns efectes i una durada superior als tres mesos previstos inicialment en les moratòries legals. Ara s'estableix que la durada acumulada de la moratòria legal i l'acollida a un conveni sectorial de la qual gaudeix el prestatari beneficiari no ha de superar els nou mesos.

Aquest termini màxim de durada és aplicable a totes les moratòries, tant a les legals com a les acollides a un acord marc sectorial regulat pel Reial decret llei 19/2020, de 26 de maig, pel qual s'adopten mesures complementàries en matèria agrària, científica, econòmica, d'ocupació i Seguretat Social i tributàries per pal·liar els efectes de la COVID-19. Per tant, també queden afectades per aquesta limitació les moratòries que estableixen l'article 3 del Reial decret llei 25/2020, de 3 de juliol, aplicables al sector turístic i l'article 18 del Reial decret llei 26/2020, de 7 de juliol, aplicable al sector del transport.

Les directrius de l'Autoritat Bancària Europea determinen que la limitació de la durada s'aplica de manera retroactiva a les moratòries concedides fins al 30 de setembre de 2020, data límit d'aplicació retroactiva de les noves directrius de l'Autoritat Bancària Europea. D'aquesta manera, les moratòries concedides després del 30 de setembre de 2020 podrien tenir una durada màxima de nou mesos. No obstant això, en aquest Reial decret llei s'estableix que les moratòries concedides abans del 30 de setembre de 2020 poden seguir tenint una durada superior als nou mesos i, d'altra banda, les concedides entre el 30 de

setembre i l'entrada en vigor d'aquest mantenen les condicions i la durada per les quals es van concedir en el seu moment.

La incertesa sobre la durada de la pandèmia i els seus efectes fan aconsellable dotar de flexibilitat aquesta mesura, per la qual cosa s'incorpora la possibilitat d'estendre aquest termini més enllà de la data esmentada. Succeeix el mateix amb el termini de durada total de les moratòries, que igualment pot ser objecte d'ampliació pel mateix procediment, tot això en coherència amb el marc financer europeu que li és aplicable.

V

L'atorgament d'aval públic al finançament concedit per les entitats financeres per facilitar l'accés al crèdit i la liquiditat a empreses i autònoms compleix la normativa establerta per la Unió Europea, fonamentalment el marc temporal relatiu a les mesures d'ajuda estatal destinades a donar suport a l'economia en el context de l'actual brot de COVID-19 i el Reglament (UE) núm. 1407/2013 de la Comissió, de 18 de desembre de 2013, relatiu a l'aplicació dels articles 107 i 108 del Tractat de funcionament de la Unió Europea a les ajudes *de minimis*.

D'acord amb la normativa europea, les autoritats concedents estan subjectes a l'obligació de publicar determinada informació sobre l'ajuda concedida. De fet, la manca de compliment d'aquesta obligació de comunicació d'ajudes pot comportar la il·legalitat d'aquestes. Per al cas de les línies d'aval gestionades per l'Institut de Crèdit Oficial, sens dubte les més rellevants en termes de volum, l'Estat, com a avalador, està obligat a reportar informació sobre les ajudes concedides a través de la base de dades nacional de subvencions, gestionada per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat (IGAE). Per poder complir aquesta obligació, és necessari disposar d'informació individualitzada per empresa de les qualificacions creditícies del Banc d'Espanya. Amb aquest objectiu, a través d'aquest Reial decret llei s'estableix el dret de l'Institut de Crèdit Oficial a obtenir aquesta informació quan així ho sol·liciti. A més, s'estableixen dos deures per a l'Institut de Crèdit Oficial en relació amb la informació obtinguda: ha de tractar la informació de manera confidencial i l'ha d'utilitzar únicament per al compliment de les obligacions que estableix la normativa europea d'ajudes d'Estat.

VI

Aquest Reial decret llei inclou nou articles, distribuïts entre tres capítols i dos títols; quatre disposicions addicionals; una disposició transitòria; una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

El títol I es dedica a les mesures en matèria de Seguretat Social i conté:

Un capítol I destinat al complement per a la reducció de la bretxa de gènere.

Mitjançant l'article 1, es modifica el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, amb l'abast següent:

Es porta a terme la modificació de l'article 60 per adaptar-lo a la finalitat perseguida i acordada pels agents socials, l'objectiu principal de la qual és abordar la bretxa de gènere que es posa de manifest de manera més patent en el moment d'accedir a una prestació del sistema de la Seguretat Social.

S'incorporen al text una disposició addicional trenta-sisena, destinada al finançament del complement recollit a l'article 60, i una disposició addicional trenta-setena sobre l'abast temporal d'aquest complement.

S'afegeix una nova disposició transitòria trenta-tresena, per regular el manteniment transitori del complement per maternitat en les pensions contributives del sistema de la Seguretat Social.

Per mitjà de l'article 2 es porta a terme la modificació del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, modificació que afecta la disposició addicional divuitena amb la finalitat

d'estendre el complement econòmic per a la reducció de la bretxa de gènere previst a l'article 60 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social als perceptors d'una pensió en el règim de classes passives de l'Estat, i s'incorpora una disposició transitòria catorzena per regular el manteniment transitori del complement per maternitat en les pensions de classes passives.

El capítol II conté les mesures en matèria de l'ingrés mínim vital. En particular, mitjançant l'article 3 es modifica el Reial decret llei 20/2020, de 29 de maig, pel qual s'estableix l'ingrés mínim vital. S'introdueixen diverses modificacions de la regulació de l'àmbit subjectiu, que afecten l'article 4, per a la determinació de les persones beneficiàries de la prestació; l'article 5, per suprimir el límit de titulars en el mateix domicili; els articles 6, 6 bis, 6 ter i 6 quater, en relació amb les característiques de les unitats de convivència. I, en coherència amb els canvis anteriors, es modifica la previsió sobre les causes de suspensió del dret (article 14), sobre l'acreditació dels requisits (article 19) i s'incorpora un article 19 bis per establir les obligacions dels serveis socials. També s'introdueixen canvis en el procediment (article 25); es modifiquen els articles 30 i 31 per garantir la participació de tots els interessats i implicats en la comissió de seguiment i en el consell consultiu, s'estableix una nova regulació relativa a la comunicació dels canvis de domicili i s'incorpora al text una disposició transitòria destinada a regular la col·laboració de les entitats del tercer sector d'acció social, la participació de les quals és de caràcter transitori.

El capítol III conté diverses disposicions que es despleguen en l'àmbit del sistema de la Seguretat Social.

A través de l'article 4, es modifica el Reial decret llei 2/2021, de 26 de gener, de reforç i consolidació de mesures socials en defensa de l'ocupació, amb tres finalitats, d'una banda vincular el cessament de l'obligació de cotitzar al mes en què es presenta la sol·licitud de la prestació per cessament d'activitat quan aquesta ve determinada per una resolució de l'administració competent; d'altra banda es modifica l'article 7 amb l'objecte de facilitar als treballadors autònoms que tributin per estimació objectiva la prova de la caiguda d'ingressos amb l'establiment d'una presumpció a aquest efecte, la qual cosa facilita l'accés a la prestació atès que el descarrega de la necessitat de provar la reducció de l'activitat en determinats supòsits, i finalment es revisa la disposició transitòria segona per atorgar coherència i evitar un tracte desigual davant les mateixes situacions; així, per error, es va establir en aquesta disposició que la finalització de la prestació té lloc l'últim dia del mes següent al de l'aixecament de les mesures de contenció de la propagació del virus SARS-CoV-2 adoptades per les autoritats competents o fins al 31 de maig de 2021 si aquesta última data és anterior, quan el cert és que aquesta prestació s'ha de meritjar fins a l'últim dia del mes en què s'acordi l'aixecament de les mesures o el 31 de maig de 2021 si aquesta última data és anterior, tal com establia l'article 13.1 del Reial decret llei 30/2020, de 29 de setembre, de mesures socials en defensa de l'ocupació, i estableix en l'actualitat l'article 5.8 del Reial decret llei 2/2021, de 26 de gener. No hi ha cap justificació per mantenir el pagament d'una prestació extraordinària vinculada al cessament d'activitat quan desapareixen els requisits que en provoquen l'atorgament.

D'altra banda, l'article 5 preveu la compatibilitat de la pensió de jubilació amb el nomenament com a personal estatutari de les professions sanitàries, efectuat a l'empara del Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, pel qual es declara l'estat d'alarma per contenir la propagació d'infeccions causades pel SARS-CoV-2.

Finalment, amb l'article 6 s'acorda avançar en la protecció de les professionals i els professionals que presten serveis sanitaris o sociosanitaris i contreguin la COVID-19 en l'exercici de la seva professió durant la situació de pandèmia.

El títol II conté mesures en l'àmbit econòmic.

Mitjançant l'article 7 s'amplia fins al 30 de març de 2021, inclusivament, el termini per sol·licitar moratòries en el pagament del finançament hipotecari i no hipotecari en la línia prevista en el context de la Unió Europea. A més, estableix que poden sol·licitar l'aplicació de qualsevol moratòria fins a un màxim acumulat de nou mesos tant els qui no hagin sol·licitat prèviament la moratòria o la suspensió com els qui hagin gaudit d'una o diverses moratòries o suspensió per un termini total acumulat inferior a nou mesos.

L'article 8 estableix un termini de durada de les moratòries també coherent amb el previst en l'àmbit de la Unió Europea, de manera que la durada acumulada de les moratòries legals o acollides a acords sectorials concedides després del 30 de setembre de 2020 no pot superar un total de nou mesos.

L'article 9 atorga a l'Institut de Crèdit Oficial el dret a obtenir informació individualitzada per empresa de les qualificacions creditícies del Banc d'Espanya efectuades en l'exercici de les seves funcions d'implementació de la política monetària, i estableix la seva obligació de tractar de manera confidencial la informació individual de les qualificacions creditícies i d'utilitzar-la exclusivament per al compliment de les obligacions que estableix la normativa europea d'ajudes d'Estat en la concessió o la gestió d'aval públics.

En relació amb les disposicions addicionals, la modificació de l'article 60 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social i de la disposició addicional divuitena del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, i la seva entrada en vigor imminent exigeix la incorporació d'una disposició que estableixi la quantia del complement econòmic per a la reducció de la bretxa de gènere, objectiu que s'assoleix amb la disposició addicional primera.

La disposició addicional segona estableix l'acreditació de la reducció de la facturació de determinats treballadors autònoms que han percebut la prestació de cessament d'activitat en diferents modalitats.

Mitjançant la disposició addicional tercera s'estén la protecció per contingències professionals al personal sanitari que presta serveis en la inspecció mèdica dels serveis públics de salut i de l'Institut Nacional de la Seguretat Social i al personal sanitari de sanitat marítima que presti serveis en l'Institut Social de la Marina, que hagi contret una malaltia causada pel SARS-CoV-2.

La disposició addicional quarta recull la possibilitat d'estendre el termini per sol·licitar moratòries en el pagament del finançament hipotecari i no hipotecari més enllà del 31 de març de 2020, quan així s'estableixi mitjançant la modificació corresponent de les directrius de l'Autoritat Bancària Europea. Succeeix el mateix amb el termini de durada total de les moratòries, que igualment pot ser objecte d'ampliació.

La disposició transitòria única manté la durada de les moratòries de préstecs concedides entre el 30 de setembre de 2020 i l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei encara que superi el màxim de nou mesos que estableix l'article 8.

A més, el text incorpora una disposició derogatòria única per la qual s'acorda la derogació de totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Finalment, es recullen tres disposicions finals relatives al títol competencial, l'habilitació normativa i l'entrada en vigor.

VII

Davant la situació que afronta el nostre país per la declaració internacional de pandèmia, unida a la declaració d'un nou estat d'alarma, es fa patent la concurrència de motius que justifiquen la necessitat extraordinària i urgent d'adoptar mesures socials i d'alleujament de la càrrega financera de les ciutadanes i els ciutadans.

Respecte a la modificació de l'article 60 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, es dona el pressupòsit de necessitat extraordinària i urgent per dues raons fonamentals: la primera raó és el risc de fallida dels avenços en la reducció de la bretxa de gènere. És evident que la formulació inicial del complement de maternitat, en la interpretació efectuada pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea, posa en risc la consecució d'una igualtat plena entre homes i dones en l'àmbit de la protecció social, la qual cosa exigeix una resposta legislativa immediata capaç de reorientar la norma cap a la reducció –i l'eventual supressió– de les desigualtats que es posen de manifest en ocasió de l'accés a les pensions públiques. I, en segon lloc, l'adopció de la norma està motivada per raons de seguretat jurídica, ja que és obligat reconduir la norma a fi que un instrument concebut com a mesura d'acció positiva en benefici de la dona segueixi subsintint desproveït de la seva finalitat primigènia, la qual cosa redunda en una lògica incertesa que

ha de finalitzar (STC 11/2002). En aquesta línia s'emmarca la modificació de la prestació d'ingrés mínim vital, la finalitat de la qual és ajustar la norma a les necessitats posades de manifest durant el temps que es porta aplicant i que exigeix garantir la protecció del sector de la població més desafavorit, amb una situació de vulnerabilitat que s'ha vist agreujada com a conseqüència de la pandèmia, i la demora de la qual seria injustificable. De la mateixa manera es presenta com una necessitat urgent la protecció dels treballadors que es veuen afectats per la crisi sanitària i econòmica, i que obliga a adoptar mesures que garanteixin l'acreditació de la baixada d'ingressos o la protecció prestacional adequada en virtut dels riscos que assumeixen. En l'escenari actual, a més, és urgent i necessari adoptar mesures de contingut financer per afrontar les seves conseqüències en la ciutadania, en particular, en els col·lectius més desafavorits i en els agents econòmics. L'extensió dels efectes socials i econòmics de la pandèmia en el moment actual ens situen en la necessitat d'abordar de manera urgent un ajust d'algunes de les mesures dissenyades per a les persones físiques que es trobin en la situació de vulnerabilitat prevista inicialment i, en particular, de les moratòries del deute hipotecari i no hipotecari previstes al Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19, i al Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19.

En conseqüència, la necessitat extraordinària i urgent d'aprovar aquest Reial decret llei s'inscriu en el judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3) i aquesta decisió, sens dubte, implica una ordenació de prioritats polítiques d'actuació (STC de 30 de gener de 2019, Recurs d'inconstitucionalitat núm. 2208-2019). Els motius d'oportunitat que s'acaben d'exposar demostren que, en cap cas, aquest Reial decret llei constitueix un supòsit d'ús abusiu o arbitrari d'aquest instrument constitucional (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 100/2012, de 8 de maig, FJ 8; 237/2012, de 13 de desembre, FJ 4; 39/2013, de 14 de febrer, FJ 5). Al contrari, totes les raons exposades justifiquen àmpliament i raonadament l'adopció d'aquesta norma (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3).

Aquest Reial decret llei respon als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència, tal com exigeix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. A aquests efectes, es posa de manifest el compliment dels principis de necessitat i eficàcia atès l'interès general en què es fonamenten les mesures que s'estableixen, i el reial decret llei és l'instrument més immediat per garantir-ne la consecució. La norma és concorde amb el principi de proporcionalitat, atès que conté la regulació imprescindible per a la consecució dels objectius esmentats prèviament. Igualment, s'ajusta al principi de seguretat jurídica, i és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic. Pel que fa al principi de transparència, encara que la norma està exempta dels tràmits de consulta pública, audiència i informació pública que no són aplicables a la tramitació i l'aprovació de decrets llei, també és adequada a aquest principi atès que conté una identificació clara dels seus objectius i de les raons que la justifiquen. Finalment, en relació amb el principi d'eficiència, en aquest Reial decret llei s'ha procurat que la norma generi les mínimes càrregues administratives per als ciutadans.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a, 6a, 8a, 11a, 13a, 14a, 17a i 18a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de legislació mercantil; legislació civil, sense perjudici de la conservació, la modificació i el desplegament per part de les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, allà on n'hi hagi; de bases de l'ordenació de crèdit i banca; i de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, i la competència sobre la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals; les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica; la hisenda general i el deute de l'Estat;

la legislació bàsica i el règim econòmic de la Seguretat Social, i les bases del règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú.

En virtut d'això, en ús de l'autorització concedida a l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions i de la ministra d'Afers Econòmics i Transformació Digital, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 2 de febrer de 2021,

DISPOSO:

TÍTOL I

Mesures en l'àmbit de la Seguretat Social

CAPÍTOL I

Mesures per a la reducció de la bretxa de gènere

Article 1. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre.*

Es modifica el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, de la manera següent:

U. Es fa una nova redacció de l'article 60, en els termes següents:

«Article 60. *Complement de pensions contributives per a la reducció de la bretxa de gènere.*

1. Les dones que hagin tingut un o més fills o filles i que siguin beneficiàries d'una pensió contributiva de jubilació, d'incapacitat permanent o de viduïtat tenen dret a un complement per cada fill o filla, a causa de la incidència que, amb caràcter general, té la bretxa de gènere en l'import de les pensions contributives de la Seguretat Social de les dones. El dret al complement per cada fill o filla s'ha de reconèixer o mantenir a la dona sempre que no hi hagi una sol·licitud i un reconeixement del complement a favor de l'altre progenitor i si aquest altre també és dona s'ha de reconèixer a aquella que percebi pensions públiques la suma de les quals sigui d'una quantia inferior.

Perquè els homes puguin tenir dret al reconeixement del complement s'ha de donar algun dels requisits següents:

a) Causar una pensió de viduïtat per la defunció de l'altre progenitor pels fills o filles en comú, sempre que algun d'ells tingui dret a percebre una pensió d'orfanat.

b) Causar una pensió contributiva de jubilació o incapacitat permanent i haver interromput o haver vist afectada la seva carrera professional en ocasió del naixement o l'adopció, d'acord amb les condicions següents:

1a En el supòsit de fills o filles nascuts o adoptats fins al 31 de desembre de 1994, tenir més de cent vint dies sense cotització entre els nou mesos anteriors al naixement i els tres anys posteriors a aquesta data o, en cas d'adopció, entre la data de la resolució judicial per la qual es constitueixi i els tres anys següents, sempre que la suma de les quanties de les pensions reconegudes sigui inferior a la suma de les pensions que li correspongui a la dona.

2a En el supòsit de fills o filles nascuts o adoptats des de l'1 de gener de 1995, que la suma de les bases de cotització dels vint-i-quatre mesos següents al del naixement o al de la resolució judicial per la qual es constitueixi l'adopció sigui inferior, en més d'un 15 per cent, a la dels vint-i-quatre mesos immediatament

anteriors, sempre que la quantia de les sumes de les pensions reconegudes sigui inferior a la suma de les pensions que li correspongui a la dona.

3a Si els dos progenitors són homes i es donen les condicions anteriors en tots dos, s'ha de reconèixer a aquell que percebi pensions públiques la suma de les quals sigui d'una quantia inferior.

4a El requisit, per causar dret al complement, que la suma de les pensions reconegudes sigui inferior a la suma de les pensions que li correspongui a l'altre progenitor s'ha d'exigir en el moment en què tots dos progenitors causin dret a una prestació contributiva en els termes previstos a la norma.

2. El reconeixement del complement al segon progenitor comporta l'extinció del complement ja reconegut al primer progenitor i produeix efectes econòmics el primer dia del mes següent al de la resolució, sempre que aquesta es dicti dins dels sis mesos següents a la sol·licitud o, si s'escau, al reconeixement de la pensió que la causi; un cop passat aquest termini, els efectes es produeixen des del primer dia del setè mes.

Abans de dictar la resolució que reconeix el dret al segon progenitor s'ha de donar audiència al que estigui percebent el complement.

3. Aquest complement té a tots els efectes naturalsesa jurídica de pensió pública contributiva.

L'import del complement per fill o filla s'ha de fixar en la corresponent llei de pressupostos generals de l'Estat. La quantia a percebre està limitada a quatre vegades l'import mensual fixat per fill o filla i s'ha d'incrementar al començament de cada any en el mateix percentatge previst en la corresponent llei de pressupostos generals de l'Estat per a les pensions contributives.

La percepció del complement està subjecta a més a les regles següents:

a) Cada fill o filla dona dret únicament al reconeixement d'un complement.

A l'efecte de determinar el dret al complement, així com la seva quantia, únicament es computen els fills o filles que abans del fet causant de la pensió corresponent hagin nascut amb vida o hagin estat adoptats.

b) No es reconeix el dret al complement al pare o a la mare que hagi estat privat de la pàtria potestat per una sentència fonamentada en l'incompliment dels deures inherents a aquella o dictada en una causa criminal o matrimonial.

No es reconeix tampoc el dret al complement al pare que hagi estat condemnat per violència contra la dona, en els termes que defineixen la llei o els instruments internacionals ratificats per Espanya, exercida sobre la mare, ni al pare o a la mare que hagi estat condemnat o condemnada per exercir violència contra els fills o filles.

c) El complement s'ha de satisfer en catorze pagues, juntament amb la pensió que determini el dret a aquest.

d) L'import del complement no s'ha de tenir en compte en l'aplicació del límit màxim de pensions que preveuen els articles 57 i 58.7.

e) L'import d'aquest complement no té la consideració d'ingrés o rendiment de treball amb vista a determinar si concorren els requisits per tenir dret al complement per mínims que preveu l'article 59. Quan concorrin aquests requisits, es reconeix la quantia mínima de pensió segons estableixi anualment la corresponent llei de pressupostos generals de l'Estat. A aquest import s'ha de sumar el complement per a la reducció de la bretxa de gènere.

f) Quan la pensió contributiva que determina el dret al complement es causi per totalització de períodes d'assegurança a *pro rata temporis* en aplicació de normativa internacional, l'import real del complement és el resultat d'aplicar a la quantia a què es refereix l'apartat anterior, que es considera import teòric, la prorrata aplicada a la pensió que acompanya.

4. No es té dret a aquest complement en els casos de jubilació parcial, a la qual es refereixen l'article 215 i l'apartat sisè de la disposició transitòria quarta.

No obstant això, es reconeix el complement que sigui procedent quan des de la jubilació parcial s'accedeixi a la jubilació plena, un cop complerta l'edat que correspongui en cada cas.

5. Sense perjudici del que disposa l'apartat 2, el complement s'ha d'abonar mentre la persona beneficiària percebi una de les pensions que esmenta l'apartat 1. En conseqüència, el seu naixement, suspensió i extinció coincideix amb el de la pensió que n'hagi determinat el reconeixement. No obstant això, quan en el moment de la suspensió o l'extinció de la pensió la persona beneficiària tingui dret a percebre'n una altra de diferent, d'entre les que preveu l'apartat 1, l'abonament del complement es manté, i queda vinculat al d'aquesta última.

6. Els complements que es puguin reconèixer en qualsevol dels règims de Seguretat Social són incompatibles entre si, i s'ha d'abonar en el règim en què el causant de la pensió tingui més períodes d'alta.»

Dos. S'afegeix una disposició addicional trenta-sisena, nova, amb la redacció següent:

«Disposició addicional trenta-sisena. *Finançament del complement de pensions contributives per a la reducció de la bretxa de gènere.*

El finançament del complement de pensions contributives per a la reducció de la bretxa de gènere de l'article 60 s'ha d'efectuar mitjançant una transferència de l'Estat al pressupost de la Seguretat Social.»

Tres. S'afegeix una disposició addicional trenta-setena, nova, amb la redacció següent:

«Disposició addicional trenta-setena. *Abast temporal del complement de pensions contributives per a la reducció de la bretxa de gènere.*

1. El dret al reconeixement del complement de pensions contributives, per a la reducció de la bretxa de gènere, previst a l'article 60 s'ha de mantenir mentre la bretxa de gènere de les pensions de jubilació, causades l'any anterior, sigui superior al 5 per cent.

2. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per bretxa de gènere de les pensions de jubilació el percentatge que representa la diferència entre l'import mitjà de les pensions de jubilació contributiva causades en un any pels homes i per les dones.

3. Amb l'objectiu de garantir l'adequació de la mesura de correcció introduïda per a la reducció de la bretxa de gènere a les pensions el Govern d'Espanya, en el marc del diàleg social, ha d'efectuar una avaluació periòdica, cada cinc anys, dels seus efectes.

4. Un cop la bretxa de gènere d'un any sigui inferior al 5 per cent, el Govern ha de trametre a les Corts Generals un projecte de llei per derogar l'article 60, amb la consulta prèvia als interlocutors socials.»

Quatre. S'afegeix una nova disposició transitòria trenta-tresena, amb el text literal següent:

«Disposició transitòria trenta-tresena. *Manteniment transitori del complement per maternitat en les pensions contributives del sistema de la Seguretat Social.*

Qui en la data d'entrada en vigor de la modificació que preveu l'article 60 estigui percebent el complement per maternitat per aportació demogràfica n'ha de mantenir la percepció.

La percepció d'aquest complement de maternitat és incompatible amb el complement de pensions contributives per a la reducció de la bretxa de gènere que pugui correspondre pel reconeixement d'una nova pensió pública, i les persones interessades poden optar entre l'un o l'altre.

En el supòsit que l'altre progenitor, d'algun dels fills o filles que va donar dret al complement de maternitat per aportació demogràfica, sol·liciti el complement de pensions contributives per a la reducció de la bretxa de gènere i li correspongui percebre'l, per aplicació del que estableixen l'article 60 d'aquesta Llei o la disposició addicional divuitena del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, la quantia mensual que se li reconegui s'ha de deduir del complement per maternitat que s'estigui percebent, amb efectes econòmics des del primer dia del mes següent al de la resolució, sempre que aquesta es dicti dins dels sis mesos següents a la sol·licitud o, si s'escau, al reconeixement de la pensió que la causi; un cop passat aquest termini, els efectes es produeixen des del primer dia del setè mes següent a aquesta.»

Article 2. Modificació del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril.

Es modifica el text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, de la manera següent:

U. Es fa una nova redacció de la disposició addicional divuitena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional divuitena. *Complement per a la reducció de la bretxa de gènere.*

1. Les dones que hagin tingut un o més fills o filles i que siguin beneficiàries d'una pensió de jubilació o retir de caràcter forçós o per incapacitat permanent per al servei o inutilitat o viduïtat en el règim de classes passives tenen dret a un complement per cada fill o filla, a causa de la incidència que, amb caràcter general, té la bretxa de gènere en l'import de les pensions de les dones. El dret al complement econòmic per cada fill o filla s'ha de reconèixer o mantenir a la dona sempre que no hi hagi una sol·licitud i un reconeixement del complement a favor de l'altre progenitor i si aquest altre també és dona s'ha de reconèixer a aquella que percebi pensions públiques la suma de les quals sigui d'una quantia inferior.

Perquè els homes puguin tenir dret al reconeixement del complement s'ha de donar algun dels requisits següents:

a) Causar una pensió de viduïtat per la defunció de l'altre progenitor pels fills o filles en comú, sempre que algun d'ells tingui dret a percebre una pensió d'orfanat.

b) Causar una pensió de jubilació o retir de caràcter forçós o per incapacitat permanent per al servei o inutilitat i haver interromput o haver vist afectada la seva carrera professional en ocasió del naixement o l'adopció, segons els requisits següents:

1r En el supòsit de fills o filles nascuts o adoptats fins al 31 de desembre de 1994, tenir més de cent vint dies sense serveis efectius a l'Estat, d'acord amb el que preveu l'article 32 d'aquest text refós, entre els nou mesos anteriors al naixement i els tres anys posteriors a aquesta data o, en cas d'adopció, entre la data de la resolució judicial per la qual es constitueixi i els tres anys següents, sempre que la suma de les quanties de les pensions reconegudes sigui inferior a la suma de les pensions que li correspongui a la dona.

2n En el supòsit de fills o filles nascuts o adoptats des de l'1 de gener de 1995, que el funcionari hagi cessat en el servei actiu o hagi tingut una reducció de jornada els vint-i-quatre mesos següents al del naixement o al de la resolució judicial per la qual es constitueixi l'adopció en més d'un 15 per cent, respecte a la dels vint-i-quatre mesos immediatament anteriors, sempre que la suma de les quanties de les pensions reconegudes sigui inferior a la suma de les pensions que li correspongui a la dona.

3r Si els dos progenitors són homes i es donen les condicions anteriors en tots dos, s'ha de reconèixer a aquell que percebi pensions públiques la suma de les quals sigui d'una quantia inferior.

4t El requisit, per causar dret al complement, que la suma de les pensions reconegudes sigui inferior a la suma de les pensions que li correspongui a l'altre progenitor s'ha d'exigir en el moment en què tots dos progenitors causin dret a una prestació contributiva en els termes previstos a la norma.

2. El reconeixement del complement al segon progenitor comporta l'extinció del complement ja reconegut al primer progenitor i produeix efectes econòmics el primer dia del mes següent al de la resolució, sempre que aquesta es dicti dins dels sis mesos següents a la sol·licitud o, si s'escau, al reconeixement de la pensió que la causi; un cop passat aquest termini, els efectes es produeixen des del primer dia del setè mes.

Abans de dictar la resolució que reconeix el dret al segon progenitor s'ha de donar audiència al que estigui percebent el complement.

3. L'import del complement per fill o filla s'ha de fixar en la corresponent llei de pressupostos generals de l'Estat. La quantia a percebre està limitada a quatre vegades l'import mensual fixat per fill o filla i s'ha d'incrementar al començament de cada any en el mateix percentatge previst en la corresponent llei de pressupostos generals de l'Estat per a les pensions contributives.

La percepció del complement està subjecta, a més, a les regles següents:

a) Cada fill o filla dona dret únicament al reconeixement d'un complement econòmic.

A l'efecte de determinar el dret al complement així com la seva quantia, únicament es computen els fills o filles que abans del fet causant de la pensió corresponent hagin nascut amb vida o hagin estat adoptats.

b) No es reconeix el dret al complement econòmic al pare o a la mare que hagi estat privat de la pàtria potestat per una sentència fonamentada en l'incompliment dels deures inherents a aquella o dictada en una causa criminal o matrimonial.

No es reconeix tampoc el dret al complement al pare que hagi estat condemnat per violència contra la dona en els termes que defineixen la llei o els instruments internacionals ratificats per Espanya, exercida sobre la mare, ni al pare o a la mare que hagi estat condemnat o condemnada per exercir violència contra els fills o filles.

c) El complement s'ha de satisfer en catorze pagues, juntament amb la pensió que determini el dret a aquest.

d) L'import del complement no s'ha de tenir en compte en l'aplicació del límit màxim de pensions que preveu l'article 27.3.

e) L'import d'aquest complement no té la consideració d'ingrés o rendiment de treball amb vista a determinar si concorren els requisits per tenir dret al complement per mínims que preveu l'article 27.2. Quan concorrin aquests requisits, es reconeix la quantia mínima de pensió segons estableixi anualment la corresponent llei de pressupostos generals de l'Estat. A aquest import s'ha de sumar el complement per a la reducció de la bretxa de gènere.

f) Quan la pensió que determina el dret al complement es causi per totalització de períodes d'assegurança a *pro rata temporis* en aplicació de normativa internacional, l'import real del complement és el resultat d'aplicar a la quantia a què es refereix l'apartat anterior, que es considera import teòric, la prorrata aplicada a la pensió que acompanya.

4. Sense perjudici del que disposa l'apartat 2, el complement s'ha d'abonar mentre la persona beneficiària percebi una de les pensions que esmenta l'apartat 1. En conseqüència, el seu naixement, suspensió i extinció coincideix amb el de la pensió que n'hagi determinat el reconeixement. No obstant això, quan en el moment de la suspensió o l'extinció de la pensió la persona beneficiària tingui dret a

percebre'n una altra de diferent, d'entre les que preveu l'apartat 1, l'abonament del complement es manté, i queda vinculat al d'aquesta última.

5. Els complements que es puguin reconèixer en qualsevol dels règims de Seguretat Social són incompatibles entre si, i s'ha d'abonar en el règim en què el causant de la pensió tingui més períodes d'alta.

6. El dret al reconeixement del complement per a la reducció de la bretxa de gènere s'ha de mantenir mentre es mantingui la bretxa de gènere de les pensions de jubilació en els termes que preveu la disposició addicional trenta-setena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre.»

Dos. S'afegeix una disposició transitòria catorzena nova, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria catorzena. *Manteniment transitori del complement per maternitat en les pensions de classes passives.*

Qui, en la data d'entrada en vigor del complement per a la reducció de la bretxa de gènere prevista a la disposició addicional divuitena, estigui percebent el complement per maternitat n'ha de mantenir la percepció.

La percepció d'aquest complement de maternitat és incompatible amb el complement per a la reducció de la bretxa de gènere que pugui correspondre pel reconeixement d'una nova pensió pública, i les persones interessades poden optar entre l'un o l'altre.

En el supòsit que l'altre progenitor d'algun dels fills o filles que va donar dret al complement de maternitat per aportació demogràfica sol·liciti el complement per a la reducció de la bretxa de gènere i li correspongui, per aplicació del que estableix la disposició addicional divuitena d'aquesta norma o per aplicació del que disposa l'article 60 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, la quantia mensual que se li reconegui s'ha de deduir del complement per maternitat que s'estigui percebent, amb efectes econòmics des del primer dia del mes següent al de la resolució, sempre que aquesta es dicti dins dels sis mesos següents a la sol·licitud o, si s'escau, al reconeixement de la pensió que la causi; un cop passat aquest termini, els efectes es produeixen des del primer dia del setè mes següent a aquesta.»

CAPÍTOL II

Mesures en matèria d'ingrés mínim vital

Article 3. *Modificació del Reial decret llei 20/2020, de 29 de maig, pel qual s'estableix l'ingrés mínim vital.*

Es modifica el Reial decret llei 20/2020, de 29 de maig, pel qual s'estableix l'ingrés mínim vital, de la manera següent:

U. Es fa una nova redacció de l'article 4, amb la redacció següent:

«Article 4. *Persones beneficiàries.*

1. Poden ser beneficiàries de l'ingrés mínim vital:

a) Les persones integrants d'una unitat de convivència en els termes que estableix aquest Reial decret llei.

b) Les persones d'almenys vint-i-tres anys que no siguin beneficiàries d'una pensió contributiva per jubilació o incapacitat permanent, ni d'una pensió no contributiva per invalidesa o jubilació, que no s'integrin en una unitat de convivència en els termes que estableix aquest Reial decret llei, sempre que no estiguin unides a una altra per un vincle matrimonial o com a parella de fet, excepte les que hagin

iniciat els tràmits de separació o divorci o les que es trobin en altres circumstàncies que es puguin determinar reglamentàriament.

No s'exigeix el compliment del requisit d'edat ni el d'haver iniciat els tràmits de separació o divorci en els supòsits de dones víctimes de violència de gènere o de tràfic d'éssers humans i explotació sexual.

2. Poden ser beneficiàries de la prestació de l'ingrés mínim vital les persones que siguin usuàries temporalment d'una prestació de servei residencial, de caràcter social, sanitari o sociosanitari.

La prestació de servei residencial que preveu el paràgraf anterior pot ser permanent en el supòsit de dones víctimes de violència de gènere o víctimes de tràfic d'éssers humans i explotació sexual, així com altres excepcions que s'estableixin reglamentàriament.

3. Les persones beneficiàries han de complir els requisits d'accés a la prestació que estableix l'article 7, així com les obligacions per al manteniment del dret que estableix l'article 33.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 5.1 i se suprimeix l'apartat 5:

«1. Són titulars d'aquesta prestació les persones amb capacitat jurídica que la sol·licitin i la percebin, en nom propi o en nom d'una unitat de convivència. En aquest últim cas, la persona titular assumeix la representació de la unitat esmentada.

La sol·licitud ha d'anar signada, si s'escau, per tots els integrants de la unitat de convivència majors d'edat que no estiguin incapacitats judicialment. Les persones que tinguin establertes judicialment mesures de suport per a la presa de decisions han d'actuar segons el que disposin aquestes mesures.»

Tres. S'afegeix un paràgraf últim a l'article 6.1, se suprimeixen els apartats 2, 3, 6 i 7 i els apartats 4 i 5 actuals passen a ser els apartats 2 i 3. La redacció de l'últim paràgraf de l'apartat 1 és la següent:

«1. [...]

Quan en aplicació de les corresponents instruccions tècniques als ajuntaments sobre la gestió del padró municipal les persones figurin empadronades en establiments col·lectius, o perquè no tenen sostre i resideixen habitualment en un municipi figurin empadronades en un domicili fictici, és aplicable el que estableix l'article 6 ter.»

Quatre. S'afegeix un nou article 6 bis amb la redacció següent:

«Article 6 bis. *Situacions especials.*

1. Tenen la consideració de persones beneficiàries que no s'integren en una unitat de convivència, o, si s'escau, de persones beneficiàries integrades en una unitat de convivència independent, les persones que visquin en el mateix domicili amb d'altres amb les quals mantinguin algun dels vincles que preveu l'article 6.1 i es trobin en algun dels supòsits següents:

a) Quan una dona, víctima de violència de gènere, hagi abandonat el seu domicili familiar habitual acompanyada o no dels seus fills o de menors en règim de guarda amb fins d'adopció o acolliment familiar permanent.

b) Quan amb motiu de l'inici dels tràmits de separació, nul·litat o divorci, o d'haver-se instat la dissolució de la parella de fet constituïda formalment, una persona hagi abandonat el seu domicili familiar habitual acompanyada o no dels seus fills o menors en règim de guarda amb fins d'adopció o acolliment familiar permanent. En el supòsit de parelles de fet no formalitzades que hagin cessat la convivència, la persona que sol·liciti la prestació ha d'acreditar, si s'escau, l'inici dels tràmits per a l'atribució de la guarda i custòdia dels menors.

c) Quan s'acrediti haver abandonat el domicili per desnonament, o per haver quedat aquest inhabitable per causa d'un accident o de força major, així com altres supòsits que s'estableixin reglamentàriament.

En els supòsits que preveuen els paràgrafs b) i c) únicament hi ha la consideració com a unitat independent a què es refereix aquest apartat durant els tres anys següents a la data en què s'hagin produït els fets indicats en cadascuna d'aquelles.»

Cinc. S'incorpora un nou article 6 ter, amb la redacció següent:

«Article 6 ter. *Consideració del domicili en supòsits especials.*

1. En els supòsits que preveu el paràgraf quart de l'article 6.1, la unitat de convivència està constituïda per les persones unides entre si per un vincle matrimonial, com a parella de fet, i, si s'escau, amb els seus descendents menors d'edat fins al primer grau de consanguinitat, afinitat, adopció o en virtut de règim d'acolliment familiar permanent o guarda amb fins d'adopció. Els descendents esmentats ho poden ser fins al segon grau si no estan empadronats amb els seus ascendents del primer grau.

2. Si en virtut d'un contracte queda acreditat l'ús individualitzat, per una persona sola o per una unitat de convivència, d'una habitació en un establiment hotel·ler o similar, es considera domicili als efectes que preveu aquesta norma.

3. Quan mitjançant un títol jurídic s'acrediti l'ús exclusiu d'una determinada zona del domicili per una persona sola o per una unitat de convivència de les que preveu l'article 6, aquesta zona d'ús exclusiu es considera domicili als efectes que preveu aquest Reial decret llei.»

Sis. S'incorpora un nou article 6 quater, amb la redacció següent:

«Article 6 quater. *Convivents sense vincle de parentiu.*

Quan visquin al mateix domicili persones entre les quals no hi hagi els vincles que preveu l'article 6, poden ser titulars de l'ingrés mínim vital aquella o aquelles que es trobin en risc d'exclusió de conformitat amb el que preveu l'article 19.10.»

Set. S'introdueix un nou paràgraf d) a l'article 14.1 i els paràgrafs d) i e) actuals passen a ser els paràgrafs e) i f).

«d) Cautelament, en cas que en el termini previst no s'hagi rebut la comunicació sobre el manteniment o la variació dels informes que preveu l'article 19 bis.»

Vuit. S'incorporen dos nous apartats 9 i 10 a l'article 19 amb la redacció següent:

«9. S'ha de requerir un certificat expedit pels serveis socials competents quan sigui necessari per acreditar els requisits següents:

a) Als efectes del que preveu l'article 7.1.a), la residència efectiva a Espanya de les persones que a la data de la sol·licitud estiguin empadronades en un domicili fictici en aplicació de les corresponents instruccions tècniques als ajuntaments sobre la gestió del padró municipal.

b) El caràcter temporal de la prestació de servei residencial, de caràcter social, sanitari o sociosanitari, de la qual sigui usuari el sol·licitant de la prestació d'ingrés mínim vital.

c) El domicili real de la persona que al·legui no viure en el que consta a l'empadronament.

d) La inexistència dels vincles que preveu l'article 6.1, quan en el mateix domicili, a més dels sol·licitants de l'ingrés mínim vital units per aquests vincles,

estiguin empadronades altres persones amb les quals s'al·legui no tenir llaços de parentiu, de consanguinitat o d'afinitat, ni haver constituït una parella de fet.

e) La inexistència dels vincles que preveu l'article 6.1, entre tots o part dels convivents, quan un d'ells sol·liciti l'ingrés mínim vital a l'empara del que disposa l'article 6 quater.

f) El compliment dels requisits que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 7, relatius, respectivament, a l'acreditació d'haver viscut de manera independent a Espanya i a l'acreditació de formar part d'una unitat de convivència durant almenys l'any anterior a la presentació de la sol·licitud.

10. En tot cas, s'ha de requerir un certificat expedit pels serveis socials competents per acreditar el risc d'exclusió social en els supòsits de l'article 6 quater.»

Nou. S'incorpora un nou article 19 bis, amb la redacció següent:

«Article 19 bis. *Obligació de comunicar a l'entitat gestora de la prestació.*

Amb caràcter anual, els serveis socials han de comunicar a l'entitat gestora el manteniment o la modificació dels informes que preveuen els paràgrafs d) i e) de l'article 19.9, així com de l'informe d'exclusió social que estableix l'article 19.10.»

Deu. Es modifica l'article 25.3, amb la redacció següent:

«3. L'Institut Nacional de la Seguretat Social ha de procedir a dictar resolució, i a notificar-la a la persona sol·licitant, en el termini màxim de sis mesos des de la data d'entrada en el seu registre de la sol·licitud.

Transcorregut el termini esmentat sense que s'hagi notificat una resolució expressa, s'entén desestimada.

En el supòsit de persones sense domicili empadronades a l'empara del que preveuen les corresponents instruccions tècniques als ajuntaments sobre la gestió del padró municipal, les notificacions s'han d'efectuar en els serveis socials del municipi o, si s'escau, en la seu o centre de l'entitat en què les persones interessades figurin empadronades.»

Onze. Es modifica l'article 30.2, amb la redacció següent:

«2. La Comissió de Seguiment està presidida pel ministre d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, i està integrada pel secretari d'Estat de la Seguretat Social i Pensions, la Secretaria General d'Objectius i Polítiques d'Inclusió i Previsió Social, la subsecretària d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, el secretari d'Estat de Drets Socials del Ministeri de Drets Socials i Agenda 2030, la Secretaria d'Estat d'Igualtat i contra la Violència de Gènere o l'òrgan directiu en què delegui, així com altres representants de l'Administració General de l'Estat en relació amb l'ingrés mínim vital que s'estableixin reglamentàriament, a més dels titulars de les conselleries de les comunitats autònomes competents per raó de la matèria i representants de l'Administració local. Quan per raó dels afers de què s'hagi de tractar no sigui necessària la presència de representants de les comunitats autònomes o de l'Administració local, la Comissió es pot constituir sense aquells a instàncies del seu secretari, i en aquests casos és necessari que se n'informi prèviament els representants de les administracions esmentades i es comuniqui el contingut de l'ordre del dia.»

Dotze. Es modifica l'article 31.2, amb la redacció següent:

«2. El Consell Consultiu està presidit pel ministre d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions i hi participen: la Secretaria General d'Objectius i Polítiques d'Inclusió i Previsió Social, un membre amb rang de director general que designi el Ministeri de

Drets Socials i Agenda 2030, la directora de l'Institut de les Dones, així com altres representants de l'Administració General de l'Estat en relació amb l'ingrés mínim vital que s'estableixin reglamentàriament, les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, i les entitats del tercer sector d'acció social amb més cobertura en el territori espanyol.»

Tretze. S'incorpora un nou article 33 bis, amb la redacció següent:

«Article 33 bis. *Obligació de l'ajuntament de comunicar els canvis en el padró.*

En el supòsit de persones sense domicili empadronades a l'empara del que preveuen les corresponents instruccions tècniques als ajuntaments sobre la gestió del padró municipal, l'ajuntament en el municipi del qual estiguin empadronats estan obligats a comunicar a l'Institut Nacional de la Seguretat Social la modificació o, si s'escau, la baixa en el padró, dins del termini dels trenta dies següents al dia en què es produeixin.»

Catorze. S'incorpora al text una disposició transitòria vuitena, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria vuitena. *Col·laboració de les entitats del tercer sector d'acció social en la gestió de la prestació d'ingrés mínim vital.*

1. De manera excepcional, durant els cinc anys següents a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, les entitats del tercer sector d'acció social, degudament inscrites en el registre que es crea a aquest efecte, poden emetre un certificat per a l'acreditació de les circumstàncies que preveu l'article 19.9 i 10.

Els certificats expedits pels mediadors socials de l'ingrés mínim vital els ha de signar una treballadora o treballador social pertanyent a l'entitat, degudament col·legiat. En aquest certificat s'ha de fer constar el seu número de col·legiat.

Amb caràcter anual, els mediadors socials de l'ingrés mínim vital han de comunicar a l'entitat gestora el manteniment o la modificació dels informes que preveuen els paràgrafs d) i e) de l'article 19.9, així com de l'informe d'exclusió social que estableix l'article 19.10. Aquesta manca de comunicació, en el termini establert, dona lloc a la suspensió de l'abonament de la prestació.

L'entitat gestora, en els termes que preveu l'article 20.4, pot comunicar als mediadors socials de l'ingrés mínim vital les resolucions de les prestacions de l'ingrés mínim vital per a la realització de les activitats que tinguin encomanades, en el marc de la col·laboració i la cooperació que en la gestió i el control de l'ingrés mínim vital correspon a l'Institut Nacional de la Seguretat Social.

Les entitats del tercer sector d'acció social, en el supòsit de persones empadronades, a l'empara del que preveuen les corresponents instruccions tècniques als ajuntaments sobre la gestió del padró municipal, en les seves seus o centres, estan obligades a comunicar a l'Institut Nacional de la Seguretat Social qualsevol modificació que afecti la gestió i el control de la prestació, dins del termini dels trenta dies següents al dia en què es produeixin.

2. Als efectes del que preveu aquest Reial decret llei, són mediadors socials de l'ingrés mínim vital les entitats del tercer sector d'acció social, de conformitat amb la definició que preveu l'article 2 de la Llei 43/2015, de 9 d'octubre, del tercer sector d'acció social, degudament registrades en el Registre de mediadors socials de l'ingrés mínim vital.

Amb aquesta finalitat, es crea el Registre de mediadors socials de l'ingrés mínim vital com a registre públic, de titularitat del Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, que ha de gestionar la Secretaria General d'Objectius i Polítiques d'Inclusió i Previsió Social.

3. Es poden inscriure en el Registre de mediadors socials de l'ingrés mínim vital totes les entitats del tercer sector d'acció social que acreditin el compliment dels requisits següents:

a) Estar legalment constituïda i inscrita en el registre corresponent en funció de la seva naturalesa jurídica, amb una anterioritat, almenys, de tres anys a la sol·licitud d'inscripció en el Registre de mediadors socials de l'ingrés mínim vital.

b) No tenir fins de lucre, de conformitat amb el que estableixin els seus estatuts.

c) Ser organitzacions de caràcter estatal, de conformitat amb el que estableixin els seus estatuts.

d) Tenir fins institucionals adequats per a la realització de les activitats considerades, de conformitat amb el que estableixin els seus estatuts.

e) Dur a terme activitats socials d'interès general, de conformitat amb el que estableixin els seus estatuts.

f) Estar al corrent en el compliment de les obligacions tributàries i de la Seguretat Social.

g) No haver estat condemnades, tant la mateixa entitat com qualsevol dels seus representants legals, mitjançant una sentència ferma per delictes relacionats amb l'exercici de la seva activitat.

h) Disposar de l'estructura, la capacitat administrativa i tècnica suficient per garantir el compliment dels seus fins. Aquest aspecte s'ha d'acreditar mitjançant un certificat justificatiu de l'entitat sol·licitant.

i) Acreditar la disposició de punts d'atenció directes a les persones en totes les comunitats autònomes i les ciutats amb estatut d'autonomia.

j) Presentar les auditories comptables dels tres últims exercicis econòmics de l'entitat.

k) Acreditar una experiència, almenys, de tres anys en l'acompanyament i l'assistència a persones en risc d'exclusió social. Aquest requisit s'ha de formalitzar mitjançant la presentació d'un certificat acreditatiu de l'entitat sol·licitant.

l) No haver estat sancionada, en el termini de tres anys comptat fins a la presentació de la sol·licitud de la inscripció, per qualsevol de les infraccions que preveu aquest Reial decret llei.

4. Procediment d'inscripció en el Registre de mediadors socials de l'ingrés mínim vital:

a) La inscripció en el Registre de mediadors socials de l'ingrés mínim vital s'ha de fer per mitjà d'una resolució de la persona titular de la Secretaria General d'Objectius i Polítiques d'Inclusió i Previsió Social, amb la sol·licitud prèvia de l'entitat interessada.

b) Si la sol·licitud d'iniciació no conté l'acreditació de tots els requisits que estableix aquest Reial decret llei o qualssevol altres de requerits que li siguin aplicables, s'ha de requerir la persona interessada perquè, en un termini de deu dies, esmeni la falta o aporti els documents preceptius, amb la indicació que, si no ho fa així, se la tindrà per desistida de la seva petició.

c) Un cop admesa a tràmit la sol·licitud, és procedent iniciar la instrucció del procediment administratiu amb vista a comprovar el compliment dels requisits determinants per a la inscripció en el Registre.

d) La persona titular de la Secretaria General d'Objectius i Polítiques d'Inclusió i Previsió Social ha de dictar una resolució, i l'ha de notificar a l'entitat sol·licitant, en el termini màxim de tres mesos des de la data d'entrada de la sol·licitud al seu registre.

Transcorregut el termini esmentat sense que s'hagi notificat una resolució expressa, s'entén desestimada.

e) La inscripció en el Registre de mediadors socials té una validesa anual, i pot ser objecte de pròrroga. Aquesta pròrroga és automàtica tret que es comuniqui la baixa en el Registre, i s'ha d'acreditar el manteniment dels requisits en els tres primers mesos de la pròrroga; un cop transcorregut aquest termini sense que s'hagi presentat la documentació que acrediti el manteniment dels requisits, s'ha de tramitar la baixa d'ofici.

f) Les entitats inscrites en el Registre han de trametre informació periòdica acreditativa de les actuacions de certificació que estiguin portant a terme de conformitat amb el que estableixi l'ordre ministerial de desplegament a què es refereix aquesta disposició.

g) Es pot acordar la suspensió temporal de la inscripció o la baixa en el Registre quan s'estigui tramitant un expedient sancionador o quan hagi estat sancionat per una falta molt greu.

5. Règim sancionador dels mediadors socials de l'ingrés mínim vital.

Sense perjudici del que estableix el capítol VIII:

a) Són infraccions lleus:

L'absència de la tramesa d'informació que requereix aquest Reial decret llei en el termini de quinze dies des que hi hagi l'obligació d'enviar-la.

b) Són infraccions molt greus:

1r El falsejament de qualsevol de les condicions o requisits per a la inscripció, per part de l'entitat corresponent, en el Registre de mediadors socials de l'ingrés mínim vital.

2n L'incompliment, per part de les entitats inscrites en el Registre de mediadors socials de l'ingrés mínim vital, reiterat tres vegades en el termini d'un any, de l'obligació de la tramesa d'informació que preveu aquest Reial decret llei.

c) La infracció lleu que estableix aquesta disposició se sanciona amb l'advertència.

d) Les infraccions molt greus, establertes en aquesta disposició, comeses per una entitat inscrita en el Registre de mediadors socials de l'ingrés mínim vital donen lloc a la baixa de la seva inscripció en el Registre, sense perjudici de les responsabilitats penals, civils o administratives que escaiguin.»

CAPÍTOL III

Altres mesures de Seguretat Social

Article 4. *Modificació del Reial decret llei 2/2021, de 26 de gener, de reforç i consolidació de mesures socials en defensa de l'ocupació.*

U. Es modifica el paràgraf segon de l'article 5.9, que queda redactat de la manera següent:

«En cas que la sol·licitud es presenti fora del termini establert, el dret a la prestació s'inicia el dia de la sol·licitud. En aquests casos, el treballador o la treballadora queda exempt de l'obligació de cotitzar des del primer dia del mes en què s'hagi sol·licitat la prestació.»

Dos. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 7.5.2n amb la redacció següent:

«No obstant això, i a l'efecte de l'acreditació de la reducció dels ingressos comptables fiscalment de l'activitat per compte propi de més del 50% dels tinguts el segon semestre de 2019, s'entén que les treballadores i els treballadors autònoms

que tributin per estimació objectiva han experimentat aquesta reducció sempre que el nombre mitjà diari de les persones treballadores afiliades i en alta al sistema de la Seguretat Social en l'activitat econòmica corresponent, expressada a 4 dígits (CNAE), durant el període al qual correspongui la prestació, sigui inferior en més d'un 7,5 per cent al nombre mitjà diari corresponent al segon semestre de 2019.»

Tres. Es modifica la disposició transitòria segona, que queda redactada amb el contingut següent:

«Els treballadors autònoms que a 31 de gener de 2021 estiguin percebent la prestació extraordinària de cessament d'activitat per als treballadors autònoms afectats per una suspensió temporal de tota l'activitat, com a conseqüència d'una resolució de l'autoritat competent, com a mesura de contenció de la propagació del virus de la COVID-19 que preveu l'article 13.1 del Reial decret llei 30/2020, de 29 de setembre, la poden continuar percebent amb els mateixos requisits i condicions, durant el temps que continuï l'activitat suspesa i fins a l'últim dia del mes en què s'acordi l'aixecament de les mesures o el 31 de maig de 2021 si aquesta última data és anterior.»

Article 5. Compatibilitat de la pensió de jubilació amb el nomenament com a personal estatutari de les professionals i professionals sanitaris, efectuat a l'empara del Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, pel qual es declara l'estat d'alarma per contenir la propagació d'infeccions causades pel SARS-CoV-2.

1. Els professionals sanitaris jubilats metges/esses i infermers/eres i el personal emèrit, que es reincorporin al servei actiu per l'autoritat competent de la comunitat autònoma, o per l'Institut Nacional de Gestió Sanitària a les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla o pel Ministeri de Defensa a la Xarxa Hospitalària de la Defensa, a través del nomenament estatutari corresponent, tenen dret a percebre l'import de la pensió de jubilació que estiguin percebent en el moment de la incorporació al treball, en qualsevol de les seves modalitats, inclòs, sempre que compleixi els requisits establerts per a això, el complement per mínims.

2. La persona beneficiària té la consideració de pensionista a tots els efectes.

3. Durant la prestació d'aquest treball per compte d'altri compatible amb la pensió de jubilació, les comunitats autònomes, o, si s'escau, l'Institut Nacional de Gestió Sanitària, i les persones treballadores estan subjectes a l'obligació d'afiliació, alta, baixa i variació de dades prevista a l'article 16 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social i a l'obligació de cotitzar en els termes dels articles 18 i 19 del mateix text legal, i no és aplicable el que disposa el seu article 153.

4. Durant la prestació d'aquest treball estan protegits davant de totes les contingències comunes i professionals, sempre que compleixin els requisits necessaris per causar-les, i és aplicable el règim de limitació de les pensions, incompatibilitats i l'exercici del dret d'opció, previstos al text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

5. El dret al subsidi per incapacitat temporal que es causi durant aquesta situació s'extingeix per la finalització del treball per compte d'altri, a més de per les causes generals que preveu la normativa vigent.

6. Un cop finalitzat el treball per compte d'altri, les cotitzacions efectuades durant aquesta situació poden donar lloc a la modificació del percentatge aplicable a la base reguladora de la pensió de jubilació, la qual continua inalterable. Aquestes cotitzacions no tenen efecte en relació amb els percentatges addicionals que preveuen l'article 210.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social i la disposició addicional dissetena del text refós de Llei de classes passives de l'Estat.

Així mateix, les cotitzacions indicades tenen efectes exclusivament per determinar el percentatge aplicable a les jubilacions anticipades ja causades, amb el manteniment de la mateixa base reguladora.

Article 6. *Prestacions causades per les professionals i els professionals de centres sanitaris i sociosanitaris que durant la prestació de serveis sanitaris o sociosanitaris han contret el virus SARS-CoV-2 en l'exercici de la seva professió.*

1. El personal que presti serveis en centres sanitaris i sociosanitaris inscrits en els registres corresponents que, en l'exercici de la seva professió, durant la prestació de serveis sanitaris o sociosanitaris, hagi contret el virus SARS-CoV-2, dins del període comprès des de la declaració de la pandèmia internacional per l'Organització Mundial de la Salut fins a l'aixecament per les autoritats sanitàries de totes les mesures de prevenció adoptades per fer front a la crisi sanitària ocasionada pel virus SARS-CoV-2, té les mateixes prestacions que el sistema de la Seguretat Social atorga a les persones que es veuen afectades per una malaltia professional.

2. Els serveis de prevenció de riscos laborals han d'emetre l'informe corresponent per fer constar que en l'exercici de la seva professió ha estat exposat al virus SARS-CoV-2 per la prestació de serveis sanitaris o sociosanitaris.

3. Un cop acreditat el contagi del virus en l'àmbit temporal que estableix l'apartat 1, i un cop aportat l'informe que preveu l'apartat 2, es presumeix, en tot cas, que el contagi s'ha produït en l'exercici de la seva professió en la prestació de serveis sanitaris o sociosanitaris.

4. L'entitat responsable d'aquestes prestacions és la que cobria les contingències professionals en el moment de produir-se la baixa mèdica per contagi de la malaltia.

TÍTOL II

Mesures en l'àmbit econòmic

Article 7. *Extensió del termini de sol·licitud i de durada de moratòries i suspensions.*

Fins al 30 de març de 2021, inclusivament, poden sol·licitar la moratòria o la suspensió en el pagament de les quotes del finançament dels següents deutors compresos en l'àmbit d'aplicació de les normes assenyalades a l'article 8.1 per un termini màxim de nou mesos:

- a) Els qui no hagin sol·licitat prèviament la moratòria o la suspensió, o
- b) els qui hagin gaudit d'una o diverses moratòries o suspensions per un termini total acumulat inferior a nou mesos per cada finançament.

Article 8. *Durada total de les moratòries i les suspensions.*

1. La durada acumulada de les moratòries i les suspensions legals o acollides a acords sectorials concedides des del 30 de setembre de 2020 no pot superar un total de nou mesos.

Als efectes que preveu aquest apartat, s'entén per moratòries i suspensions legals les concedides a l'empara de les disposicions següents:

- a) Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19;
- b) Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19;
- c) Reial decret llei 25/2020, de 3 de juliol, de mesures urgents per donar suport a la reactivació econòmica i l'ocupació;
- d) Reial decret llei 26/2020, de 7 de juliol, de mesures de reactivació econòmica per fer front a l'impacte de la COVID-19 en els àmbits de transports i habitatge.

Als efectes del que preveu aquest apartat, s'entén per moratòria acollida a un acord sectorial les regulades pels articles 6 a 8 del Reial decret llei 19/2020, de 26 de maig, pel qual s'adopten mesures complementàries en matèria agrària, científica, econòmica, d'ocupació i Seguretat Social i tributàries per pal·liar els efectes de la COVID-19.

2. La informació sobre moratòries i suspensions establerta a l'article 16 bis del Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, a l'article 27 del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, a l'article 9 del Reial decret llei 25/2020, de 3 de juliol, a l'article 23 del Reial decret llei 26/2020, de 7 de juliol, i a l'article 6.3 del Reial decret llei 19/2020, de 26 de maig, l'han de trametre setmanalment les entitats prestadores supervisades pel Banc d'Espanya, en la forma i el termini que aquest estableixi.

Article 9. *Accés de l'Institut de Crèdit Oficial a qualificacions creditícies assignades pel Banc d'Espanya.*

L'Institut de Crèdit Oficial, amb l'objecte de complir les obligacions que estableix la normativa europea relativa a ajudes d'Estat, en la concessió o la gestió d'aval públics, té dret a obtenir quan així ho sol·liciti informació individualitzada per empresa de les qualificacions creditícies del Banc d'Espanya efectuades en l'exercici de les seves funcions d'implementació de la política monetària, i s'exceptua aquest supòsit de l'obligació de secret que regula l'article 82 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit. L'Institut de Crèdit Oficial està obligat a tractar de manera confidencial la informació individual de les qualificacions creditícies, i la pot utilitzar exclusivament per al compliment de les obligacions que estableix la normativa europea d'ajudes d'Estat en la concessió o la gestió d'aval públics.

Disposició addicional primera. *Determinació i aplicació de l'import mensual del complement de pensions contributives per a la reducció de la bretxa de gènere previst a l'article 60 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, i a la disposició addicional divuitena del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril.*

L'import del complement que preveuen l'article 60 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social i la disposició addicional divuitena del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat és de 27 euros mensuals per a l'any 2021.

El complement per a la reducció de la bretxa de gènere que introdueixen l'article 60 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social i la disposició addicional divuitena del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat s'ha de reconèixer a les pensions causades a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Disposició addicional segona. *Acreditació de la reducció de la facturació pels treballadors autònoms que tributen per estimació objectiva i han percebut les prestacions per cessament d'activitat que preveuen els reials decrets llei 8/2020, de 17 de març, 24/2020, de 26 de juny, i 30/2020, de 29 de setembre.*

A l'efecte de l'acreditació del requisit de reducció de la facturació a què es refereixen els articles 17 del Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, l'article 9 del Reial decret llei 24/2020, de 26 de juny, i la disposició addicional quarta del Reial decret llei 30/2020, de 29 de setembre, s'entén que els treballadors autònoms que tributin per estimació objectiva han experimentat aquesta reducció sempre que el nombre mitjà diari de treballadors afiliats en alta al sistema de la Seguretat Social en l'activitat econòmica corresponent, expressada a quatre dígits (CNAE), durant el període al qual correspongui la prestació, sigui inferior en més d'un 7,5 per cent al nombre mitjà diari corresponent al segon semestre de 2019.

Disposició addicional tercera. *Extensió de la protecció per contingències professionals al personal sanitari de la inspecció mèdica dels serveis públics de salut i de l'Institut Nacional de la Seguretat Social i al personal sanitari de sanitat marítima que presti serveis en l'Institut Social de la Marina.*

El personal sanitari de la inspecció mèdica dels serveis públics de salut i de la inspecció mèdica de l'Institut Nacional de la Seguretat Social i el personal sanitari de sanitat marítima

que presti serveis en l'Institut Social de la Marina que hagin contret, dins del període comprès des de la declaració de la pandèmia internacional per l'Organització Mundial de la Salut i fins a l'aixecament per les autoritats sanitàries de totes les mesures de prevenció adoptades per fer front a la crisi sanitària ocasionada pel virus SARS-CoV-2, una malaltia causada per aquest virus tenen la mateixa protecció que la Seguretat Social atorga al personal sanitari i sociosanitari que presta serveis en centres sanitaris i sociosanitaris

Per a això, els serveis de prevenció de riscos laborals han d'emetre l'informe corresponent per fer constar que en l'exercici de la seva professió ha prestat atenció a malalts encomanats pel virus SARS-CoV-2.

Un cop acreditat el contagi del virus en l'àmbit temporal que estableix el paràgraf primer, i un cop aportat l'informe que preveu el paràgraf segon, es presumeix, en tot cas, que el contagi s'ha produït en l'exercici de la seva professió. L'entitat responsable d'aquestes prestacions és la que cobria les contingències professionals en el moment de produir-se la baixa mèdica per contagi de la malaltia.

Disposició addicional quarta. *Extensió de terminis aplicables a les moratòries.*

Els terminis que estableixen els articles 7 i 8.1 es poden estendre mitjançant una ordre de la persona titular del Ministeri d'Afers Econòmics i Transformació Digital, quan així s'estableixi mitjançant la modificació corresponent de les directrius de l'Autoritat Bancària Europea sobre les moratòries legislatives i no legislatives dels reembossaments de préstecs aplicades en vista de la crisi de la COVID-19.

Disposició transitòria única. *Règim transitori per a les moratòries i les suspensions de finançaments.*

Les moratòries i les suspensions concedides entre el 30 de setembre de 2020 i l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei a l'empara del que preveuen l'article 7 del Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, l'article 21 del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, l'article 3 del Reial decret llei 25/2020, de 3 de juliol, l'article 18 del Reial decret llei 26/2020, de 7 de juliol, o un acord sectorial dels que regulen els articles 6 a 8 del Reial decret llei 19/2020, de 26 de maig, mantenen les condicions i la durada per les quals es van concedir en el seu moment.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Els capítols I i III del títol I i les disposicions addicionals primera i segona es dicten a l'empara de l'article 149.1.17a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competències en matèria de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social.

Per la seva banda, el capítol II del títol I es dicta a l'empara de l'article 149.1.1a, 13a, 14a, 17a i 18a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals; les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica; la hisenda general i el deute de l'Estat; la legislació bàsica i el règim econòmic de la Seguretat Social, i les bases del règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú.

El títol II i la disposició addicional tercera es dicten a l'empara de l'article 149.1.6a, 8a, 11a i 13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de legislació mercantil; legislació civil, sense perjudici de la conservació, la modificació i el desplegament per part de les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, allà on n'hi hagi; de bases de l'ordenació de crèdit i banca; i de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Disposició final segona. *Habilitació normativa.*

S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reial decret llei, i el ministre d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions per al desplegament, per mitjà d'una ordre ministerial, del Registre de mediadors socials de l'ingrés mínim vital que regula la disposició transitòria vuitena del Reial decret llei 20/2020, de 29 de maig, pel qual s'estableix l'ingrés mínim vital.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 2 de febrer de 2021.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN